

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 76

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 29 ianuarie 2015

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR			
1.	— Decizie privind convocarea Camerei Deputaților în sesiune ordinară	1	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 665 din 12 noiembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unei contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății	2–4	83.	— Ordin al ministrului finanțelor publice privind indicele prețurilor de consum utilizat pentru actualizarea plăților anticipate în contul impozitului pe profit anual pentru anul fiscal 2015
Decizia nr. 677 din 13 noiembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 138 ³ din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe	5–8		ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ
Decizia nr. 717 din 9 decembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 și art. 8 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru	8–10	80.	— Decizie privind sancționarea Societății SFINX BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. cu interzicerea temporară a activității
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
5/C.	— Ordin al ministrului justiției pentru aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor art. 18 din	81.	— Decizie privind sancționarea cu retragerea autorizației de funcționare a Societății ALL INSURANCE Broker de Asigurare — S.R.L.
		84.	— Decizie privind sancționarea cu retragerea autorizației de funcționare a Societății INVEST CORP — BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.

DECIZII ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

DECIZIE

privind convocarea Camerei Deputaților în sesiune ordinară

În temeiul art. 66 alin. (1) și (3) din Constituția României, republicată,
Camera Deputaților este convocată în prima sesiune ordinară a anului 2015
în ziua de luni, 2 februarie 2015, ora 14,00.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

București, 28 ianuarie 2015.
Nr. 1.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 665

din 12 noiembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unei contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății

Augustin Zegrean	— președinte
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea, în ședința publică din 9 octombrie 2014, a reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unei contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății, excepție ridicată de Societatea Comercială „Romastru Trading” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 1.907/2/2013 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 44D/2014.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 9 octombrie 2014, în prezența reprezentantului Ministerului Public, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea, în temeiul prevederilor art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, a amânat pronunțarea la data de 15 octombrie 2014 și apoi la data de 11 noiembrie 2014, când, având nevoie de timp pentru a delibera, în temeiul prevederilor art. 57 și art. 58 din Legea nr. 47/1992, a amânat pronunțarea pentru 12 noiembrie 2014, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 28 noiembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 1.907/2/2013, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal — a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unei contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății, mai puțin a prevederilor art. 31 sub aspectul sintagmei „care include și taxa pe valoare adăugată”**. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Romastru Trading” — S.R.L. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de anulare a unui act administrativ emis în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că ordonanța de urgență criticată încalcă principiul justei așezări a sarcinilor fiscale și dreptul de proprietate privată. În acest sens, arată că taxa *clawback* sau

„contribuția trimestrială” pe care deținătorii autorizațiilor de punere pe piață a medicamentelor au obligația de a o plăti se calculează prin raportare la valoarea totală a vânzărilor fiecărui plătitor de contribuție. În opinia sa, baza de calcul a taxei — care, în mod neconstituțional, include și taxa pe valoarea adăugată, chiar și ulterior pronunțării Deciziei Curții Constituționale nr. 39 din 5 februarie 2013 — ar trebui să fie dată, exclusiv, de valoarea consumului efectiv de medicamente pentru fiecare deținător de autorizație de punere pe piață a medicamentelor, în parte. Or, în prezent, valoarea vânzărilor/a consumului se calculează, în mod absolut nejustificat, prin raportare la prețul final al medicamentelor, adică la prețul practicat de ultimul operator economic din lanțul de vânzare, motivat de faptul că acesta este prețul pe care îl plătește consumatorul final atunci când achiziționează medicamentul. Mai exact, valoarea vânzărilor/consumului prin raportare la care se calculează taxa *clawback* este valoarea totală suportată din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate și din bugetul Ministerului Sănătății în legătură cu respectivele medicamente, valoare care include, pe lângă taxa pe valoarea adăugată, și adaosul comercial de distribuție, precum și adaosul comercial de farmacie, asupra cărora plătitorul contribuției nu are niciun fel de control. Astfel, baza de calcul a contribuției trimestriale este majorată în mod artificial, rezultând o valoare a taxei datorate care depășește cu mult suportabilitatea taxei de către contribuabil. Această modalitate de calcul a taxei *clawback* contravine prevederilor art. 56 alin. (2) din Constituție referitor la principiul egalității în materie fiscală, care trebuie interpretat în sensul că un contribuabil poate fi obligat să suporte numai sarcini fiscale aferente propriei activități ori unor beneficii proprii.

5. Autorul excepției mai susține că, stabilind în modul mai sus descris baza de calcul a taxei *clawback*, ordonanța de urgență criticată încalcă și principiul certitudinii impunerii consacrat de art. 3 lit. b) din Codul fiscal, întrucât baza de calcul a acesteia include sume variabile, stabilite arbitrar de ceilalți participanți din lanțul de distribuție și comercializare a medicamentelor. În plus, legea permite, prin tăcerea sa, ca procentul „p”, prin aplicarea căruia se calculează taxa *clawback*, să fie comunicat deținătorului de autorizații de punere pe piață a medicamentelor ulterior perioadei în care medicamentele sunt efectiv puse pe piață, astfel că acesta este în imposibilitatea de a previziona cursul activității sale pe termen scurt și, cu atât mai puțin, să facă previziuni economico-financiare pe termen mediu și lung. Susține că este încălcat și dreptul de proprietate privată, întrucât prin instituirea obligației de plată a taxei *clawback* este nevoit să plătească o sumă de bani excesiv de mare, disproporționată față de activitatea economică efectiv desfășurată în calitate de deținător de autorizație de punere pe piață a medicamentelor, fapt ce echivalează cu o micșorare nelegală a patrimoniului său, inclusiv prin afectarea substanțială a profitului obținut în urma desfășurării activității comerciale.

6. Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că poate contraveni prevederilor art. 56 alin. (2) din Constituție interpretarea dispozițiilor art. 3¹ alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 în sensul că valoarea vânzării s-ar raporta la valoarea medicamentelor astfel cum rezultă aceasta din prețurile pentru care se vând direct către populație, incluzând și marja de profit, respectiv alte cheltuieli de recuperat aparținând unor terți față de deținătorul autorizației de punere pe piață a medicamentelor.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unei contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 680 din 26 septembrie 2011, astfel cum a fost completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2011 pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniile sănătății și protecției sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 860 din 7 decembrie 2011.

11. În opinia autorului excepției, reglementarea criticată încalcă dispozițiile din Legea fundamentală cuprinse în art. 16 alin. (1) care instituie principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, în art. 44 privind dreptul de proprietate privată și în art. 56 alin. (2) referitor la așezarea justă a sarcinilor fiscale.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 a mai fost supusă controlului de constituționalitate atât în ansamblul său, cât și cu privire la diverse articole din aceasta, prin prisma unor critici similare și prin raportare la aceleași dispoziții constituționale.

13. Astfel, în jurisprudența sa în materie, Curtea a calificat drept taxă parafiscală contribuția trimestrială pe care deținătorii autorizațiilor de punere pe piață a medicamentelor și reprezentanții legali ai acestora sunt obligați să o plătească, potrivit art. 1 din ordonanța de urgență criticată, pentru medicamentele suportate din Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate și din bugetul Ministerului Sănătății, denumită și taxă *clawback*. Curtea a constatat că instituirea unei astfel de taxe are ca scop suplimentarea Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, reglementarea acesteia găsindu-și fundament în dispozițiile art. 139 din Constituție

referitoare la stabilirea impozitelor, a taxelor și a altor venituri ale bugetului de stat și ale bugetului asigurărilor sociale de stat. În acest context, Curtea a observat că taxele parafiscale reprezintă o categorie distinctă, specială, de venituri care sunt legal dirijate în beneficiul instituțiilor și/sau al organismelor cărora statul consideră oportun să le asigure realizarea, pe această cale, a unor venituri complementare. În acest sens s-a statuat, de exemplu, prin Decizia nr. 263 din 21 mai 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 10 iulie 2013 sau Decizia nr. 268 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 487 din 1 iulie 2014.

14. De asemenea, Curtea a observat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 a fost adoptată, astfel cum reiese din preambulul actului normativ criticat, pentru contracararea consecințelor negative ale depășirii, ca urmare a consumului ridicat de medicamente, a plafonului alocat și pentru asigurarea unui acces neîntrerupt al populației la medicamentele cu și fără contribuție personală acordate în ambulatoriu, în cadrul programelor naționale de sănătate. Consecințele negative avute în vedere de legiuitorul delegat vizau posibila deteriorare a calității serviciilor medicale, ca urmare a lipsei resurselor financiare necesare asigurării asistenței medicale pentru un număr important de pacienți. Totodată, la emiterea ordonanței de urgență s-a ținut cont de necesitatea implementării unui sistem de contribuție sustenabil pentru continuarea suplimentării surselor de finanțare a sistemului public de sănătate în regim de urgență, în vederea asigurării asistenței medicale a populației, precum și de faptul că neadoptarea unor măsuri imediate ar conduce la imposibilitatea organizării corespunzătoare a activităților din domeniul sanitar și la imposibilitatea îmbunătățirii condițiilor de desfășurare a acestora.

15. Curtea a constatat, prin Decizia nr. 484 din 25 septembrie 2014*), nepublicată la data pronunțării prezentei decizii, că există două categorii de deținători ai autorizațiilor de punere pe piață a medicamentelor, și anume, unii care sunt obligați la plata contribuției în discuție și alții cărora nu le incumbă această obligație legală. Diferența rezidă în faptul că suportarea contravalorii medicamentelor puse pe piață de prima categorie se realizează din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate și din bugetul Ministerului Sănătății. Or, din această perspectivă, contribuția trimestrială la care sunt obligați acești deținători de autorizații de punere pe piață apare ca fiind instituită în considerarea faptului că aceștia beneficiază de un real avantaj, și anume, au certitudinea vânzării și încasării contravalorii medicamentelor având, așadar, o exclusivitate în a se „îndestula” din cele două fonduri.

16. În același sens, prin decizia menționată, Curtea a reiterat faptul că această contribuție trimestrială a fost reglementată de legiuitor exclusiv prin prisma faptului că acestor deținători li se decontează din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate și din bugetul Ministerului Sănătății contravaloarea medicamentelor vândute (deci în considerarea acestei facilități), avantaj care nu se acordă și celorlalți subiecți care desfășoară o astfel de activitate comercială. Aceștia din urmă vând atât medicamente compensate, cât și medicamente cumpărate liber de populație, neavând un avantaj efectiv din vânzarea medicamentelor compensate. Pentru vânzarea medicamentelor, acești subiecți practică un adaos comercial negociat chiar cu deținătorul autorizației de punere pe piață (APP), fiind prin urmare firească ca acest adaos să fie plătit de către deținătorii de APP. Aplicând același raționament, nici critica formulată în cauza

*) Decizia nr. 484 din 25 septembrie 2014 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 833 din 14 noiembrie 2014.

de față prin raportare la pretinsa încălcare a dreptului de proprietate privată nu poate fi reținută, de vreme ce nu se poate susține că plătitorul contribuției nu are niciun fel de control asupra adaosului comercial de distribuție sau a adaosului comercial de farmacie.

17. Referitor la critica privind încălcarea principiului justei așezări a sarcinilor fiscale, instituit de art. 56 alin. (2) din Constituție, Curtea reține că în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a statuat că un stat contractant, atunci când elaborează și pune în practică o politică în materie fiscală, se bucură de o marjă largă de apreciere, cu condiția existenței unui „just echilibru” între cerințele interesului general și imperativele apărării drepturilor fundamentale ale omului (a se vedea Hotărârea din 23 februarie 2006, pronunțată în Cauza *Stere și alții împotriva României*, paragraful 50). La punerea în aplicare a politicilor statale, mai ales a celor sociale și economice, această marjă de apreciere vizează atât aprecierea cu privire la existența unei probleme de interes public care necesită un act normativ, cât și alegerea modalităților de aplicare a acestuia, care să facă „posibilă menținerea unui echilibru între interesele aflate în joc” (Hotărârea din 4 septembrie 2012, pronunțată în Cauza *Dumitru Daniel Dumitru și alții împotriva României*, paragrafele 41 și 49).

18. Sub acest aspect, Curtea Constituțională a arătat, în jurisprudența amintită, că reglementarea criticată a fost determinată de un interes public general, explicat în preambulul ordonanței de urgență, modul de calcul al contribuției trimestriale fiind stabilit în considerarea regimului juridic preferențial al deținătorilor de autorizații de punere pe piață a medicamentelor. Astfel, așa cum s-a precizat mai sus, spre deosebire de distribuitori și de farmacii, care se interpun în circuitul comercial al medicamentelor compensate, deținătorii de APP au exclusivitatea punerii pe piață a medicamentelor și au certitudinea vânzării și încasării contravalorii lor, motiv pentru care legiuitorul a stabilit doar în sarcina acestora suportarea contribuției în discuție. Curtea a apreciat că formula identificată de legiuitor pentru calculul contribuției dă expresie acestui just echilibru între interesul general care a determinat stabilirea acesteia și avantajele conferite unei categorii de operatori economici, respectiv deținătorilor de APP.

19. În același timp, Curtea a constatat că deținătorii autorizațiilor de punere pe piață a medicamentelor nu pot invoca faptul că nu cunosc întinderea contribuției trimestriale

reglementată de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011. Sub acest aspect, Curtea a observat că, potrivit art. 851 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 28 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, „*Ministerul Sănătății stabilește, avizează și aprobă, prin ordin al ministrului sănătății publice, prețurile maxime ale medicamentelor de uz uman cu autorizație de punere pe piață în România, cu excepția medicamentelor care se eliberează fără prescripție medicală (OTC).*” Având în vedere aceste prevederi legale, Curtea a constatat că modul de calcul al prețurilor la medicamente, inclusiv modul de calcul al prețului cu amănuntul maximal, respectiv cota maximă a adaosului de distribuție și cota maximă a adaosului de farmacie sunt plafonate la un anumit nivel, determinat în mod clar și explicit. În prezent, prețurile maxime sunt fixate prin Ordinul ministrului sănătății nr. 75/2009 pentru aprobarea Normelor privind modul de calcul al prețurilor la medicamentele de uz uman, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din data de 2 februarie 2009.

20. Așadar, câtă vreme deținătorii autorizațiilor de punere pe piață a medicamentelor solicită includerea medicamentelor pe care le vând în lista medicamentelor pentru care plătesc contribuția, cunoscând prețurile maxime ale medicamentelor, precum și influența maximă a adaosurilor ce pot fi practicate de subiecții care se interpun în circuitul comercial al medicamentelor compensate, rezultă că și-au asumat că vor plăti o contribuție raportată nu doar la prețul de producător. Curtea a observat, de asemenea, că, în acest cadru legal, este la aprecierea deținătorilor de APP negocierea de adaosuri cât mai mici cu intermediarii, cu consecința plății unei contribuții într-un quantum cât mai redus. Față de aceste considerații, Curtea nu poate reține critica prin raportare la dispozițiile art. 44 din Legea fundamentală.

21. În fine, Curtea observă că prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2014 privind stabilirea unor măsuri financiare în domeniul sănătății și pentru modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 5 noiembrie 2014, legiuitorul a precizat expres că indicatorii în funcție de care se calculează procentul „p” în baza căruia se determină contribuția trimestrială pe care au obligația să o plătească deținătorii autorizațiilor de punere pe piață a medicamentelor și reprezentanții legali ai acestora nu includ și taxa pe valoarea adăugată.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Comercială „Romastru Trading” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 1.907/2/2013 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unei contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 12 noiembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 677

din 13 noiembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 138³ din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 138³ din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, excepție ridicată de Asociația Copyro — Societate de gestiune colectivă a drepturilor de autor din București în Dosarul nr. 8.660/2/2012* al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 583D/2014.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției de neconstituționalitate, precum și pentru partea Asociația Opera Scrisă.Ro — Societate de gestiune colectivă a drepturilor de autor din București, domnul consilier juridic Alexandru Șelari, delegat să depună înscrisuri pentru cele două societăți. De asemenea, pentru Oficiul Român pentru Drepturile de Autor din București, răspunde domnul avocat Iuliu Coșulețu, din cadrul Baroului Brașov, iar pentru Asociația Societatea autorilor și editorilor români de opere științifice — PERGAM din București, domnul avocat Cristian Dușescu. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent șef referă asupra faptului că Oficiul Român pentru Drepturile de Autor din București a depus concluzii scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții ia act de depunerea în ședință publică a concluziilor scrise depuse de reprezentantul Asociației Opera Scrisă.Ro — Societate de gestiune colectivă a drepturilor de autor din București și al Asociației Copyro — Societate de gestiune colectivă a drepturilor de autor din București, prin care se solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

5. În continuare, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Oficiului Român pentru Drepturile de Autor din București, care solicită respingerea ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, se arată că retragerea temporară a avizului de funcționare a organismului de gestiune colectivă nu încalcă art. 16 alin. (1), art. 40 alin. (1) și art. 41 alin. (1) din Constituție. Se susține că, în exercitarea atribuției Oficiului Român pentru Drepturile de Autor de a supraveghea și controla activitatea societăților de gestiune colectivă a drepturilor de autor, directorul-general al acestui oficiu are competența legală de a emite o decizie prin care dă un termen pentru ca societatea să reintre în legalitate. Decizia este supusă controlului instanțelor de contencios-administrativ, însă, dacă decizia nu este atacată sau dacă plângerea este respinsă, directorul-general poate decide retragerea avizului de

funcționare dacă societatea nu a luat măsurile corespunzătoare. Se ajunge astfel la suspendarea activității societății până la schimbarea administratorului acesteia de către adunarea generală a acesteia. O atare sancțiune este specifică acestor tipuri de societăți, al căror regim juridic nu poate fi comparat cu cel al asociațiilor de proprietari sau al societăților comerciale. Având în vedere și faptul că statul român s-a angajat prin tratate internaționale să respecte drepturile de autor, sancțiunea apare ca fiind justificată. Se mai apreciază că dreptul la asociere nu este încălcat, întrucât administratorul societății este numit sau înlocuit, după caz, de către adunarea generală a acesteia. De asemenea, se subliniază că impunerea unor limitări ale dreptului la muncă este justificată, neputându-se susține că încălcările legii pe care le-a săvârșit administratorul societății nu ar putea fi sancționate.

6. Reprezentantul Asociației Societatea autorilor și editorilor români de opere științifice — PERGAM din București solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Se arată că activitatea societăților de gestiune colectivă este reglementată prin lege și funcționează în baza unui aviz dat de o autoritate publică. Retragerea acestui aviz motivat de încălcarea legii nu este contrar dreptului constituțional la asociere din moment ce exigența respectării legii, precum și exercitarea unei profesii sau activități potrivit unor reguli prestabilite și într-un cadru organizat sunt elemente componente ale dreptului la asociere potrivit jurisprudenței Curții Constituționale. Sunt citate în acest sens, deciziile nr. 2 din 13 ianuarie 1993, nr. 118 din 21 noiembrie 1995, nr. 124 din 22 octombrie 1996 sau nr. 129 din 13 martie 2014. Se mai susține că nu există o echivalență între dreptul la muncă și drepturile conferite administratorului, astfel încât invocarea art. 16 și art. 41 din Constituție apare ca neavând legătură cu conținutul normativ al textului legal criticat. Solicită cheltuieli de judecată și depune concluzii scrise.

7. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate. Aplicarea sancțiunii retragerii avizului de funcționare vizează toate situațiile în care organismul de gestiune colectivă nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la art. 124 și 126 ori încalcă obligațiile prevăzute la art. 130, 133, 134, 134¹, 135 sau art. 138² alin. (2) din lege. Nu se poate reține nici încălcarea art. 40 din Constituție, întrucât adunarea generală a societății este cea care numește și înlocuiește administratorul, astfel încât textul criticat este mai degrabă o expresie a textului constituțional menționat. De asemenea, se apreciază că nu sunt încălcate nici prevederile art. 41 din Constituție, întrucât eventuala schimbare a administratorului este consecința nerespectării obligațiilor legale asumate de către acesta.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

8. Prin Încheierea din 29 ianuarie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 8.660/2/2012*, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 138³ din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe**, excepție ridicată de Asociația Copyro — Societate de gestiune colectivă a drepturilor de autor

din București într-o cauză având ca obiect soluționarea acțiunii în contencios administrativ prin care s-a solicitat anularea unui act administrativ emis de Oficiul Român pentru Drepturi de Autor în temeiul textului de lege criticat, respectiv Decizia nr. 205 din 15 noiembrie 2012, decizie prin care a fost retras temporar avizul de funcționare a acesteia, cu consecința suspendării activității organismului de gestiune colectivă până la schimbarea administratorului general de către adunarea generală.

9. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textul de lege criticat stabilește în mod discriminatoriu sancțiuni administrative, stabilite de autorități publice, față de persoanele fizice ce ocupă funcții în cadrul unor persoane juridice private, ceea ce contravine principiului constituțional al egalității în drepturi, dreptului la asociere, precum și dreptului la muncă. În acest sens, se arată că limitarea, condiționarea sau subordonarea activității organelor de conducere ale organismelor de gestiune colectivă a dreptului de autor sau a drepturilor conexe, prin acte administrative unilaterale emise de către o autoritate publică, și anume Oficiul Român pentru Drepturi de Autor, prin care este retras avizul de funcționare până la înlocuirea administratorului general, reprezintă o discriminare a acestuia din urmă față de administratorul unei asociații de proprietari sau al unei societăți comerciale. Astfel, prevederile Legii societăților nr. 31/1990 sau ale Legii nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari nu creează un raport de subordonare între o autoritate publică și organele de conducere ale unei persoane juridice de drept privat.

10. Se mai arată că obligarea adunării generale a unei asociații de drept privat la înlocuirea administratorului, ales prin libera exercitare a libertății de voință a membrilor, reprezintă o condiționare a exercitării dreptului constituțional de asociere, care, în opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, presupune atributul membrilor unei asociații de a dispune în mod liber și necondiționat de prerogativa organizării activității, prin alegerea și menținerea în funcție a organelor de conducere conform voinței comune a membrilor asociației.

11. Se mai susține că dreptul constituțional la muncă nu presupune nicio constrângere sau îngrădire prin norme legale, de natură a limita exercitarea profesiei ori a meseriei. Or, textul de lege criticat încalcă dreptul la muncă recunoscut de art. 41 din Constituție, prin condiționarea funcționării organismului de gestiune colectivă de înlocuirea persoanei ce ocupă funcția de administrator general ales. În acest context, se arată că independența profesională garantează libertatea de acțiune a practicantului profesiei, în speță administratorul unui organism de gestiune colectivă, în folosul beneficiarilor serviciilor profesionale, și anume membrii Adunării generale a organismului de gestiune colectivă. Or, textul de lege criticat sancționează în mod abuziv și discriminator administratorul general al unei asociații, în condițiile în care actul decizional este emis de Adunarea generală a asociației, astfel încât dreptul acestuia la muncă este încălcat, prin sancționarea acestuia pentru acte și decizii pe care nu le-a exercitat în mod direct.

12. Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, se arată că este atributul exclusiv al legiuitorului să determine condițiile specifice de retragere a avizului de constituire și funcționare a organismelor de gestiune, din perspectiva condițiilor impuse prin textul de lege criticat.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

14. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile scrise depuse, concluziile apărătorilor părților reprezentate, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 138³ din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 26 martie 1996, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora: „În cazul în care organismul de gestiune colectivă nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la art. 124 și 126 ori încalcă obligațiile prevăzute la art. 130, 133, 134, 134¹, 135 sau art. 138² alin. (2), Oficiul Român pentru Drepturile de Autor poate acorda organismului de gestiune colectivă, prin decizie a directorului general, un termen pentru intrarea în legalitate. Decizia poate fi atacată la instanțele judecătorești de contencios administrativ. În cazul nerespectării deciziei rămase definitive, Oficiul Român pentru Drepturile de Autor retrage temporar avizul prevăzut la art. 125. Retragerea temporară a avizului are ca efect suspendarea activității organismului de gestiune colectivă până la schimbarea administratorului general de către adunarea generală.”

17. Prevederile art. 138³ din Legea nr. 8/1996 fac referire la dispozițiile art. 124, 125, 126, 130, 133, 134, 134¹, 135 și art. 138² alin. (2) din același act normativ, referitoare la constituirea și obiectul de activitate al organismelor de gestiune colectivă, avizul de constituire și funcționare acordat de Oficiul Român pentru Drepturi de Autor, obligațiile organismelor de gestiune colectivă, colectarea sumelor datorate de utilizatorii operelor gestionate sau de alți plătitori, exercitarea gestiunii colective, obligația organismelor de gestiune colectivă de a publica, pe pagina proprie de Internet, unele date necesare informării membrilor, depunerea anuală la Oficiul Român pentru Drepturi de Autor a unor documente privind darea de seamă anuală, raportul anual al comisiei de cenzori, modificări la statut, repertoriul actualizat sau contractele de reprezentare cu organisme similare din străinătate și, respectiv, activitatea de control a Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, precum și măsurile de intrare în legalitate sau aplicarea de sancțiuni, după caz.

18. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 40 alin. (1) referitor la dreptul de asociere și art. 41 alin. (1) privind dreptul la muncă.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că sancțiunea retragerii temporare a avizului de constituire și funcționare intervine numai dacă organismul de gestiune colectivă nu a adoptat măsurile necesare pentru intrarea în legalitate, în interiorul termenului acordat în acest sens de către Oficiul Român pentru Drepturi de Autor (O.R.D.A.). Potrivit textului de lege criticat, decizia prin care se constată neîndeplinirea obligațiilor prevăzute la art. 130, 133, 134, 134¹, 135 sau art. 138² alin. (2) din Legea nr. 8/1996 poate fi atacată la instanțele judecătorești de contencios administrativ, iar retragerea temporară a avizului prevăzut la art. 125 din același act normativ intervine doar în cazul nerespectării deciziei rămase definitive. În speță, decizia prin care s-a constatat neîndeplinirea obligațiilor legale nu a fost atacată de către autorul excepției de neconstituționalitate, însă decizia O.R.D.A.

de retragere a avizului de funcționare a fost atacată în fața instanței de contencios administrativ. Prin urmare, în condițiile existenței unui control judecătoresc asupra modalității în care au fost constatate neregularitățile în exercitarea gestiunii colective, se creează premisele unei bune funcționări a mecanismului de control al activității organismelor de gestiune colectivă.

20. Referitor la pretinsa discriminare creată între administratorul general al unei societăți de gestiune colectivă a dreptului de autor și a drepturilor conexe, pe de o parte, și administratorul unei asociații de proprietari sau al unei societăți comerciale, pe de altă parte, Curtea reține, în acord cu jurisprudența sa constantă, că principiul constituțional al egalității în drepturi nu presupune egalitatea de tratament juridic aplicat unei categorii de cetățeni în comparație cu alta, astfel încât el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții juridice diferite pentru situații diferite (a se vedea, în acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994). Astfel, administratorul general al unei societăți de gestiune colectivă a dreptului de autor și a drepturilor conexe, pe de o parte, și administratorul unei asociații de proprietari sau al unei societăți comerciale, pe de altă parte, fac parte din categorii diferite de destinatari ai unor dispoziții legale distincte, cu obiect de reglementare diferit. În acest sens, Curtea reține că domeniul dreptului de autor, prin natura sa, a impus intervenția statului, înființându-se, în acest sens, Oficiul Român pentru Drepturi de Autor, organ de specialitate al administrației publice centrale, care are ca atribuții, între altele, controlul funcționării organismelor de gestiune colectivă, stabilirea măsurilor de intrare în legalitate sau aplicarea sancțiunilor, după caz. De aceea, Legea nr. 8/1996 stabilește o serie de obligații legale în sarcina organismelor de gestiune colectivă a drepturilor de autor, de îndeplinirea cărora depinde legala funcționare a acestora din urmă. În virtutea dreptului de control asupra activității organismelor de gestiune colectivă, O.R.D.A. poate dispune retragerea temporară a avizului de constituire și funcționare a acestora, consecință directă a neîndeplinirii unor obligații legale, a căror constatare intră în atribuțiile O.R.D.A., în calitatea sa de autoritate unică în ceea ce privește supravegherea și controlul aplicării legislației în domeniul dreptului de autor și al drepturilor conexe. Prin urmare, schimbarea din funcție a administratorului general de către adunarea generală este o consecință directă a neîndeplinirii de către organismul de gestiune colectivă a obligațiilor legale, prevăzute la art. 130, 133, 134, 134¹, 135 sau art. 138² alin. (2) din Legea nr. 8/1996, având în vedere și faptul că, potrivit Statutului adoptat în condițiile art. 127 din Legea nr. 8/1996, administratorului general este responsabil de funcționarea organismului de gestiune colectivă.

21. În aceleași coordonate, Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 23 iulie 2007, reglementează asociațiile de proprietari, care au drept scop administrarea și gestionarea proprietății comune aferente clădirilor de locuințe (art. 1 și 4 din lege), și prevede, în mod similar, implicarea autorităților publice în activitatea asociațiilor de proprietari, prin atestarea administratorilor acestora de către primar (art. 54 din lege), precum și prin controlul efectuat asupra modului de gestionare a bugetului asociațiilor (art. 55 din același act normativ). Atestatul de administrator de imobil se poate retrage de către autoritatea administrației publice locale care l-a eliberat, dacă nu mai sunt îndeplinite condițiile pentru exercitarea acestei activități [a se vedea art. 58 alin. (4) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.588/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 43 din 18 ianuarie 2008], caz în care acesta nu își mai poate exercita atribuțiile legale, iar asociația de proprietari va trebui să ia măsurile legale care se impun.

22. De asemenea, Legea societăților nr. 31/1990, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, prevede că societățile se constituie în vederea desfășurării de activități cu scop lucrativ, în acest sens persoanele fizice și persoanele juridice putându-se asocia și constitui în societăți cu personalitate juridică (art. 1 din lege). De altfel, și legea menționată reglementează situații în care calitatea de administrator încetează, desigur pentru alte motive și în alte condiții (art. 73¹ din lege).

23. Așadar, date fiind domeniile diferite în care legiuitorul a intervenit, acesta a trebuit să adapteze instituția administratorului la specificul fiecăruia dintre domeniile reglementate. Cu alte cuvinte, esențială în definirea caracterului diferit al situației juridice avute în vedere de legiuitor nu este calitatea de administrator, ci natura obligațiilor legale ce îi revin acestuia, în funcție de domeniul de activitate în care își desfășoară activitatea. Rezultă că, în acord cu exigențele principiului constituțional al egalității în drepturi, nu se justifică instituirea aceluiași tratament juridic pentru persoane aflate în situații diferite, legiuitorul având deplina îndrituire constituțională să configureze, în funcție de domeniul reglementat, un regim juridic specific în privința administratorilor unei persoane juridice de drept privat.

24. Curtea mai reține că, potrivit art. 124 și următoarele din Legea nr. 8/1996, organismele de gestiune colectivă sunt persoane juridice constituite prin libera asociere a titularilor drepturilor de autor sau ai drepturilor conexe, cu avizul O.R.D.A., și funcționează în temeiul reglementărilor privind asociațiile fără scop patrimonial, instituite prin Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 31 ianuarie 2000, și ale legii speciale, respectiv Legea nr. 8/1996. Așadar, în vederea exercitării drepturilor de autor și a drepturilor conexe, în acord cu dreptul constituțional la liberă asociere, titularii acestor drepturi acționează pentru crearea unei persoane juridice fără scop patrimonial, iar în vederea funcționării în calitate de organism de gestiune colectivă, persoana juridică constituită în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 încheie contracte de mandat cu titularii de drepturi de autor sau drepturi conexe, cu scopul obținerii avizului necesar pentru a funcționa în calitate de organism de gestiune colectivă. Astfel, organismele de gestiune colectivă se constituie și funcționează, pe de o parte, în temeiul avizului acordat, potrivit art. 125 alin. (1) din Legea nr. 8/1996, de către O.R.D.A. și, pe de altă parte, în baza unui statut adoptat după procedura reglementată prin legea specială. Prin urmare, constituirea organismului de gestiune colectivă nu este rezultatul exclusiv al voinței liber exprimate a membrilor acestuia, astfel încât, deși sunt constituite prin liberă asociere, aceste asociații fără scop patrimonial nu dobândesc o independență funcțională față de autoritățile publice, caracteristică structurilor asociative constituite în temeiul dreptului fundamental la asociere.

25. De aceea, potrivit dispozițiilor art. 138² din Legea nr. 8/1996, cu ocazia controalelor efectuate de către O.R.D.A., administratorul general este obligat să prezinte orice documente și informații solicitate de organele de control, iar în cazul constatării unor nereguli, procesul-verbal care consemnează concluziile organelor de control și observațiile administratorului general este comunicat către adunarea generală a organismului de gestiune colectivă. În cazul în care acesta din urmă nu adoptă măsurile necesare pentru intrarea în legalitate, în interiorul termenului acordat în acest sens de către O.R.D.A., este aplicată sancțiunea retragerii temporare a avizului de funcționare, până la schimbarea administratorului general de către adunarea generală.

26. Așadar, Curtea reține că măsura înlocuirii administratorului general este consecința directă a neîndeplinirii obligațiilor legale referitoare la exercitarea obiectului de activitate al organismului de gestiune colectivă, de a cărui legală realizare este responsabil administratorul general, potrivit statutului, și nu reprezintă o încălcare a prerogativelor libertății de asociere. De altfel, în sensul jurisprudenței Curții Constituționale, dreptul de asociere se poate exercita numai cu respectarea legii, iar nu împotriva ei (a se vedea Decizia nr. 2 din 13 ianuarie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 18 februarie 1993, Decizia nr. 260 din 12 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 548 din 28 iunie 2005, sau Decizia nr. 124 din 22 octombrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 325 din 5 decembrie 1996).

27. Curtea nu poate reține nici susținerile referitoare la îngrădirea dreptului la muncă al administratorului general al organismului de gestiune colectivă, întrucât dreptul la muncă nu este unul absolut (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 379 din

30 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 979 din 25 octombrie 2004, sau Decizia nr. 175 din 8 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 199 din 22 martie 2011), iar exercitarea sa trebuie să respecte condițiile prevăzute de lege pentru fiecare meserie, profesie sau ocupație.

28. În fine, având în vedere solicitarea din ședința publică a reprezentantului Asociației Societatea autorilor și editorilor români de opere științifice — PERGAM din București de acordare a cheltuielilor de judecată (paragraful 6 al prezentei decizii), Curtea reține că regulile de procedură civilă referitoare la acordarea acestor cheltuieli nu sunt compatibile cu natura procedurii în fața Curții Constituționale, instanța de judecată fiind singura în măsură să aprecieze atât quantumul integral al cheltuielilor de judecată, cât și repartizarea lor (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 349 din 24 septembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 708 din 19 noiembrie 2013).

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Asociația Copyro — Societate de gestiune colectivă a drepturilor de autor din București în Dosarul nr. 8.660/2/2012* al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 138³ din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 13 noiembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 717

din 9 decembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 și art. 8 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 și art. 8 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Ilie Gheorghe Vasile Cornel în Dosarul nr. 10.134/303/2013 al Judecătoriei Sectorului 6 București — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 691D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca

neîntemeiată, menționând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 1 iulie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 10.134/303/2013, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 și art. 8 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru**, excepție ridicată de Ilie Gheorghe Vasile Cornel într-o cauză având ca obiect pretenții.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile criticate încalcă dispozițiile art. 16, art. 21 și art. 53 din Constituție prin limitarea abuzivă a accesului la justiție ca urmare a impunerii unor taxe exorbitante, care au scopul de a împiedica populația să își exercite și să își apere drepturile în instanță.

6. **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă** opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materia taxelor judiciare de timbru.

7. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile criticate sunt constituționale.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 7 și art. 8 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013, care au următorul cuprins:

— Art. 7: „*Acțiunile privind stabilirea și acordarea de despăgubiri pentru daunele morale aduse onoarei, demnității sau reputației unei persoane fizice se taxează cu 100 lei.*”

— Art. 8 alin. (1) lit. b): „*(1) Se taxează cu 100 lei următoarele acțiuni și cereri introduse la instanțele judecătorești:*

[...]

b) *cereri în anularea sau în constatarea nulității unui act juridic nepatrimonial;*”

12. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, art. 21 — *Accesul liber la justiție* și art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că asupra prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, în raport de critici și prevederi constituționale similare, s-a mai pronunțat, sens în care este, spre exemplu, Decizia nr. 104 din 27 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 297 din 23 aprilie 2014, sau Decizia nr. 245 din

29 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 400 din 30 mai 2014.

14. Astfel, Curtea a reținut în jurisprudența sa că art. 21 din Constituție nu instituie nicio interdicție cu privire la taxele în justiție, fiind legal și normal ca justițiabilii care trag un folos nemijlocit din activitatea desfășurată de autoritățile judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor acestora. Mai mult, în virtutea dispozițiilor constituționale ale art. 56 alin. (1), „*Cetățenii au obligația să contribuie, prin impozite și prin taxe, la cheltuielile publice*”. Plata taxelor și a impozitelor reprezintă o obligație constituțională a cetățenilor. S-a reținut, de asemenea, că echivalentul taxelor judiciare de timbru este integrat în valoarea cheltuielilor stabilite de instanța de judecată prin hotărârea pe care o pronunță în cauză, plata acestora revenind părții care cade în pretenții (Decizia nr. 112 din 24 februarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 314 din 14 aprilie 2005).

15. În același sens este, de altfel, și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, prin care s-a statuat că o caracteristică a principiului liberului acces la justiție este aceea că nu este un drept absolut — Hotărârea din 28 mai 1985, pronunțată în Cauza *Ashingdane împotriva Regatului Unit*, paragraful 57. Astfel, acest drept, care cere prin însăși natura sa o reglementare din partea statului, poate fi subiectul unor limitări atât timp cât nu este atinsă însăși substanța sa. Totodată, în Hotărârea din 19 iunie 2001, pronunțată în Cauza *Kreuz împotriva Poloniei*, paragraful 54, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că, în conformitate cu principiile care se degajă din jurisprudența sa, ea nu a respins niciodată ideea de impunere a unor restricții financiare cu privire la accesul unei persoane la justiție, tocmai în interesul unei bune administrări a justiției.

16. De asemenea, se constată că legiuitorul a instituit, prin dispozițiile art. 42 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, posibilitatea instanței de judecată de a acorda scutiri, reduceri, eșalonări sau amânări pentru plata taxelor judiciare de timbru. Această reglementare vizează tocmai acele situații în care partea nu poate face față cheltuielilor unui proces din cauza lipsei mijloacelor materiale, constituind o garanție a liberului acces la justiție. Aprecierea legalității și temeiniciei cererilor întemeiate pe dispozițiile mai sus citate se realizează de către instanța de judecată în temeiul prerogativelor conferite de Constituție și legi, pe baza probelor care însoțesc aceste cereri (Decizia nr. 45 din 4 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 274 din 15 aprilie 2014).

17. Referitor la pretinsa neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, prin Decizia nr. 388 din 26 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 604 din 13 august 2014, Curtea a constatat că soluția legislativă actuală este justificată atât timp cât legiuitorul optează, în ipoteza despăgubirilor pentru daunele morale aduse onoarei, demnității sau reputației unei persoane fizice, pentru sistemul unei taxe fixe, și nu la valoare.

18. În ceea ce privește susținerea neconstituționalității prevederilor art. 8 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, Curtea constată că taxa judiciară de timbru instituită de aceste dispoziții are un quantum fix de 100 de lei, fiind un quantum rezonabil care nu conduce la încălcarea accesului liber la justiție.

19. Referitor la pretinsa încălcare a prevederilor constituționale ale art. 16, Curtea observă că aceasta nu poate fi reținută, întrucât prevederile criticate se aplică tuturor celor aflați în ipoteza normei legale.

20. Având în vedere că nu s-au constatat încălcări ale drepturilor și libertăților fundamentale prevăzute de textul constituțional, nu se poate reține nici pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 53 din Constituție.

21. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Ilie Gheorghe Vasile Cornel în Dosarul nr. 10.134/303/2013 al Judecătoriei Sectorului 6 București — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 7 și art. 8 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 6 București — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 decembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochintu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL JUSTIȚIEI

ORDIN

pentru aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, pentru medicii rezidenți din sistemul administrației penitenciare

Având în vedere prevederile art. 18 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu completări prin Legea nr. 28/2014, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul justiției emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele de aplicare a prevederilor art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, pentru medicii rezidenți din sistemul administrației penitenciare, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul justiției,
Robert Marius Cazanciuc

București, 7 ianuarie 2015.
Nr. 5/C.

ANEXĂ

NORME

de aplicare a prevederilor art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, pentru medicii rezidenți din sistemul administrației penitenciare

Art. 1. — (1) Începând cu data de 1 ianuarie 2014, medicii rezidenți, medicii dentiști rezidenți și farmaciștii rezidenți din sistemul administrației penitenciare, cu un salariu lunar brut mai mic decât 3.000 lei, care nu include drepturile aferente gărzilor efectuate pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază, beneficiază de o bursă de rezidențiat în cuantum lunar de 670 lei.

(2) Bursa de rezidențiat nu face parte din salariul brut, nu este supusă impozitului pe venit și nu constituie bază de calcul pentru contribuțiile de asigurări sociale de stat, asigurări pentru șomaj, asigurări sociale de sănătate sau pentru accidente de muncă și boli profesionale.

Art. 2. — (1) Plata lunară a bursei de rezidențiat pentru medicii rezidenți, medicii dentiști rezidenți și farmaciștii rezidenți încadrați în unitățile sistemului administrației penitenciare se realizează de la bugetul de stat, prin bugetul aprobat Ministerului Justiției.

(2) Cuantumul lunar al bursei de rezidențiat se plătește în luna în curs pentru luna anterioară, odată cu plata drepturilor salariale.

Art. 3. — Beneficiază de bursa de rezidențiat medicii rezidenți, medicii dentiști rezidenți și farmaciștii rezidenți aflați în una dintre următoarele situații:

a) rezidenții pe locuri care au încheiat contract individual de muncă pe durată determinată cu unitatea sanitară, în condițiile prevăzute de legislația în vigoare;

b) rezidenții pe post care au încheiat contract individual de muncă pe perioadă nedeterminată cu unitatea sanitară, în condițiile prevăzute de legislația în vigoare;

c) rezidenții care își reiau activitatea ca urmare a încetării situațiilor de suspendare a contractului individual de muncă prevăzut la art. 4.

Art. 4. — (1) Nu beneficiază de bursa de rezidențiat medicii rezidenți, medicii dentiști rezidenți și farmaciștii rezidenți care se află în una dintre următoarele situații:

a) concediu de maternitate;

b) concediu pentru incapacitate temporară de muncă;

c) îndeplinirea unei funcții de conducere salarizate în sindicat;

d) punerea la dispoziție;

e) concediu pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani sau, în cazul copilului cu handicap, până la împlinirea vârstei de 3 ani;

f) concediu pentru îngrijirea copilului bolnav în vârstă de până la 7 ani sau, în cazul copilului cu handicap, pentru afecțiuni intercurrente, până la împlinirea vârstei de 18 ani;

g) concediu paternal;

h) concediu pentru formare profesională;

i) participarea la grevă;

j) concediu fără plată pentru studii sau pentru interese personale;

k) absențe nemotivate.

(2) Nu beneficiază de bursa de rezidențiat medicii rezidenți, medicii dentiști rezidenți și farmaciștii rezidenți pe perioada în care efectuează stagii de pregătire în afara României, precum și pe perioada concediilor de odihnă.

Art. 5. — Plata bursei de rezidențiat încetează de la data încheierii calității de rezident în următoarele situații:

a) la data finalizării programului de pregătire în rezidențiat;

b) la data încetării raporturilor de muncă în situațiile prevăzute de lege;

c) prin renunțare expresă;

d) în caz de incompatibilitate.

Art. 6. — Prevederile art. 1—5 se aplică și medicilor rezidenți, medicilor dentiști rezidenți și farmaciștilor rezidenți din sistemul administrației penitenciare care efectuează programul de pregătire în a doua specialitate.

Art. 7. — (1) Pentru achitarea sumelor aferente perioadei 1 ianuarie 2014—31 decembrie 2014, unitățile din sistemul administrației penitenciare care au în plată rezidenți vor completa și vor transmite Direcției economico-administrative din cadrul Administrației Naționale a Penitenciarelor tabelul prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentele norme.

(2) Responsabilitatea corectitudinii datelor transmise aparține unităților din sistemul administrației penitenciare care raportează.

(3) Sumele aferente plății bursei de rezidențiat se prevăd în bugetul unității plătitoare la titlul 59 „Alte cheltuieli”, articolul 59.01 „Burse”.

ANEXĂ

la norme

Nr. crt.	Unitatea angajatoare	Numele și prenumele	CNP	Specialitatea	Anul de studiu	Salariul brut în luna de raportare	Excepții de la acordarea bursei de rezidențiat	Suma de plată (lei)*
1	2	3	4	5	6	7	8	9

* Suma de plată — se trece cuantumul bursei (670 lei, respectiv suma convenită din aceasta calculată conform normelor de aplicare).

Director,

.....

Șef compartiment,

.....

NOTE:

a) Datele din coloana 7 se referă la salariul brut lunar și nu includ drepturile aferente gărzilor efectuate pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază.

b) Situația cuprinde medicii, medicii dentiști și farmaciștii, rezidenți pe post și pe loc din unitatea care raportează.

c) Conducerea unității angajatoare care raportează răspunde în totalitate de corectitudinea datelor transmise.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN**privind indicele prețurilor de consum utilizat pentru actualizarea plăților anticipate în contul impozitului pe profit anual pentru anul fiscal 2015**

Având în vedere prevederile art. 34 alin. (2), (4) și (8) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 34 alin. (18) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Pentru anul fiscal 2015, indicele prețurilor de consum utilizat pentru actualizarea plăților anticipate în contul impozitului pe profit anual este 102,2%.

Art. 2. — Direcția generală de legislație cod fiscal și reglementări vamale, direcțiile generale regionale ale finanțelor

publice, precum și Direcția generală de administrare a marilor contribuabili vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Darius-Bogdan Vâlcov

București, 26 ianuarie 2015.
Nr. 83.

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE**privind sancționarea Societății SFINX BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. cu interzicerea temporară a activității**

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în municipiul București, Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, cod de înregistrare fiscală 31588130, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și ale art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma hotărârii Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, consemnată în extrasul procesului-verbal al ședinței din data de 4 decembrie 2014, în cadrul căreia a fost analizat Referatul de constatare nr. 7.098 din 19 noiembrie 2014, privind propunerea de sancționare a brokerilor de asigurare și/sau reasigurare care nu au respectat prevederile legale privind forma, conținutul și termenul de transmitere al raportărilor periodice la Autoritatea de Supraveghere Financiară, întocmit în baza prevederilor art. 38¹ alin. (1) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, la Societatea SFINX BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în Galați, Str. Brăilei nr. 1, biroul 2, bl. I, sc. 8, ap. 8, județul Galați, înmatriculată în registrul comerțului cu numărul J17/1387/10.11.2011, cod unic de înregistrare 29324625/10.11.2011 și înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare cu numărul RBK-723,

a constatat următoarele:

Societatea nu a transmis la Autoritatea de Supraveghere Financiară raportările periodice semestriale și trimestriale, astfel: — nu au fost transmise raportările contabile aferente semestrului I/2014, atât în format letric, cât și în format electronic; — nu au fost transmise raportările aferente trimestrului II/2014, atât în format letric, cât și în format electronic.

Au fost încălcate astfel prevederile art. 35 alin. (5) lit. f) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 2 alin. (3), art. 3 pct. II și pct. III lit. a)—d) din Normele privind forma și conținutul raportărilor financiare și tehnice pe care trebuie să le întocmească brokerii de asigurare și/sau reasigurare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3/2009, cu modificările ulterioare, cu prevederile pct. II alin. 3), pct. IV alin. 1) lit. a) și pct. V alin. 1) din Sistemul de raportare contabilă la 30 iunie 2014 a societăților din domeniul asigurărilor, pus în aplicare prin Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 18/2014.

Faptele constituie contravenție potrivit prevederilor art. 39 alin. (2) lit. a), m²) și m³) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară d e c i d e:

Art. 1. — În conformitate cu prevederile art. 3 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 8 alin. (2) lit. a) și k), precum și ale art. 39 alin. (3) lit. d) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, se sancționează Societatea SFINX BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în Galați, Str. Brăilei nr. 1, biroul 2, bl. I, sc. 8, ap. 8, județul Galați, înmatriculată în registrul comerțului cu numărul J17/1387/10.11.2011, cod unic de înregistrare 29324625/10.11.2011 și înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare cu numărul RBK-723, cu interzicerea temporară a exercitării activității până la data la care vor fi transmise integral raportările restante și va fi clarificată situația juridică.

Art. 2. — (1) Pe toată perioada de interzicere temporară a exercitării activității de intermediere, brokerului de asigurare i se interzic desfășurarea activității de negociere și încheiere de noi contracte de asigurare pentru persoanele fizice sau juridice, acordarea de asistență pe durata derulării contractelor în curs ori în legătură cu regularizarea daunelor, precum și desfășurarea oricăror operațiuni specifice brokerilor de asigurare, astfel cum sunt definite în Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Brokerul de asigurare are obligația să aducă la cunoștința clienților săi interzicerea temporară a exercitării activității de intermediere în asigurări, în termen de cel mult 5 zile lucrătoare de la data primirii prezentei decizii, în vederea efectuării plății ratelor scadente la contractele în curs de derulare direct la asigurator, rămânând direct răspunzător pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contractele în vigoare.

Art. 3. — Reluarea activității Societății SFINX BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. se dispune prin decizie motivată a Autorității de Supraveghere Financiară.

Art. 4. — (1) Împotriva prezentei decizii, Societatea SFINX BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. poate formula plângere prealabilă adresată Autorității de Supraveghere Financiară, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, și poate sesiza Curtea de Apel București în termen de 6 luni, conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Plângerea adresată Curții de Apel București nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, măsura dispusă, în conformitate cu prevederile art. 40 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

p. Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Cornel Gheorghe Coca Constantinescu

București, 21 ianuarie 2015.
Nr. 80.

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE**privind sancționarea cu retragerea autorizației de funcționare a Societății ALL INSURANCE Broker de Asigurare — S.R.L.**

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în municipiul București, Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, cod de înregistrare fiscală 31588130, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și ale art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma hotărârii Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară consemnate în extrasul procesului-verbal al ședinței din data de 4 decembrie 2014, în cadrul căreia a fost analizat Referatul de constatare nr. 7.098 din 19 noiembrie 2014, privind propunerea de sancționare a brokerilor de asigurare și/sau reasigurare care nu au respectat prevederile legale privind forma, conținutul și termenul de transmitere al raportărilor periodice la Autoritatea de Supraveghere Financiară, întocmit în baza prevederilor art. 38¹ alin. (1) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurări și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, la Societatea ALL INSURANCE Broker de Asigurare — S.R.L., cu sediul social în municipiul București, Aleea Fuiorului nr. 4, bl. Y3C, sc. 2, et. 7, ap. 73, sectorul 3, înmatriculată în registrul comerțului cu numărul J40/20733/14.12.2006, cod unic de înregistrare 19753760/14.12.2006 și înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare cu numărul RBK-454,

a constatat următoarele:

Societatea nu a transmis la Autoritatea de Supraveghere Financiară raportările periodice semestriale și trimestriale, astfel:

— nu a transmis raportările aferente trimestrelor I—II/2014 atât în format letric, cât și în format electronic;

— nu a transmis raportările contabile aferente semestrului I/2014 atât în format letric, cât și în format electronic.

Au fost încălcate astfel prevederile art. 35 alin. (5) lit. f) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 2 alin. (3), art. 3 pct. II și pct. III lit. a)—d) din Normele privind forma și conținutul raportărilor financiare și tehnice pe care trebuie să le întocmească brokerii de asigurare și/sau reasigurare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3/2009, cu modificările ulterioare, cu prevederile pct. II alin. 3), pct. IV alin. 1) lit. a) și pct. V alin. 1) din Sistemul de raportare contabilă la 30 iunie 2014 a societăților din domeniul asigurărilor, pus în aplicare prin Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 18/2014.

Faptele constituie contravenție potrivit prevederilor art. 39 alin. (2) lit. a), m²) și m³) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară d e c i d e:

Art. 1. — (1) În conformitate cu prevederile art. 3 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 8 alin. (2) lit. k) și ale art. 35 alin. (7) lit. d) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 39 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, se sancționează cu retragerea autorizației de funcționare Societatea ALL INSURANCE Broker de Asigurare — S.R.L., cu sediul social în municipiul București, Aleea Fuiorului nr. 4, bl. Y3C, sc. 2, et. 7, ap. 73, sectorul 3, înmatriculată în registrul comerțului cu numărul J40/20733/14.12.2006, cod unic de înregistrare 19753760/14.12.2006 și înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare cu numărul RBK-454.

(2) După data retragerii autorizației de funcționare, brokerului de asigurare i se interzic desfășurarea activităților de negociere și încheiere de noi contracte de asigurare pentru persoanele fizice sau juridice, acordarea de asistență pe durata derulării contractelor în curs ori în legătură cu regularizarea daunelor,

precum și desfășurarea oricăror operațiuni specifice brokerilor de asigurare, astfel cum sunt definite în Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Societatea ALL INSURANCE Broker de Asigurare — S.R.L. are obligația să își notifice clienții, în vederea efectuării plății ratelor scadente la contractele de asigurare direct la asigurații.

(4) Societatea ALL INSURANCE Broker de Asigurare — S.R.L. răspunde pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contracte, anterior comunicării prezentei decizii.

Art. 2. — (1) Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere prealabilă adresată Autorității de Supraveghere Financiară, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, și poate fi sesizată Curtea de Apel București în termen de 6 luni, conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Plângerea adresată Curții de Apel București nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, măsura dispusă, în conformitate cu prevederile art. 40 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

p. Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Cornel Gheorghe Coca Constantinescu

București, 21 ianuarie 2015.
Nr. 81.

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE

privind sancționarea cu retragerea autorizației de funcționare a Societății INVEST CORP — BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.

Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu sediul în municipiul București, Splaiul Independenței nr. 15, sectorul 5, București, cod de înregistrare fiscală 31588130, în temeiul art. 13 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 2 alin. (1) lit. b) și ale art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare,

în urma hotărârii Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară, consemnată în extrasul procesului-verbal al ședinței din data de 4 decembrie 2014, în cadrul căreia a fost analizat Referatul de constatare nr. 7.098 din 19 noiembrie 2014, privind propunerea de sancționare a brokerilor de asigurare și/sau reasigurare care nu au respectat prevederile legale privind forma, conținutul și termenul de transmitere a raportărilor periodice la Autoritatea de Supraveghere Financiară, întocmit în baza prevederilor art. 38¹ alin. (1) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, la Societatea INVEST CORP — BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în municipiul București, Aleea Luncșoara nr. 1, bl. 54, ap. 13, sectorul 2, înmatriculată în registrul comerțului cu numărul J40/27045/22.12.1994, cod unic de înregistrare 6714343 și înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare cu numărul RBK-059,

a constatat următoarele:

Societatea nu a transmis/a transmis incomplet la Autoritatea de Supraveghere Financiară raportările periodice semestriale și trimestriale astfel:

- nu a transmis raportările aferente trimestrului II/2014 în format letric și în format electronic;
- nu a transmis raportările contabile aferente semestrului I/2014 în format letric și în format electronic;
- nu a transmis raportările aferente trimestrului I/2014 în format letric.

Au fost încălcate astfel prevederile art. 35 alin. (5) lit. f) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 2 alin. (3), art. 3 pct. II și pct. III lit. a)—d) din Normele privind forma și conținutul raportărilor financiare și tehnice pe care trebuie să le întocmească brokerii de asigurare și/sau reasigurare, puse în aplicare prin Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 3/2009, cu modificările ulterioare, cu prevederile pct. II alin. 3), pct. IV alin. 1) lit. a), pct. V alin. 1) din Sistemul de raportare contabilă la 30 iunie 2014 a societăților din domeniul asigurărilor, pus în aplicare prin Norma Autorității de Supraveghere Financiară nr. 18/2014.

Faptele constituie contravenție potrivit prevederilor art. 39 alin. (2) lit. a), m²) și m³) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Față de motivele de fapt și de drept arătate, în scopul apărării drepturilor asiguraților și al promovării stabilității activității de asigurare în România,

Consiliul Autorității de Supraveghere Financiară d e c i d e:

Art. 1. — (1) În conformitate cu prevederile art. 3 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 8 alin. (2) lit. k), ale art. 35 alin. (7) lit. d) din Legea nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 39 alin. (3) lit. e) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, se sancționează cu retragerea autorizației de funcționare Societatea INVEST CORP – BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în municipiul București, Aleea Luncșoara nr. 1, bl. 54, ap. 13, sectorul 2, înmatriculată în registrul comerțului cu numărul J40/27045/22.12.1994, cod unic de înregistrare 6714343 și înscrisă în Registrul brokerilor de asigurare cu numărul RBK-059.

(2) După data retragerii autorizației de funcționare, brokerului de asigurare i se interzic desfășurarea activităților de negociere și încheiere de noi contracte de asigurare pentru persoanele fizice sau juridice, acordarea de asistență pe durata derulării contractelor în curs ori în legătură cu regularizarea daunelor, precum și desfășurarea oricăror operațiuni specifice brokerilor

de asigurare, astfel cum sunt definite în Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Societatea INVEST CORP — BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. are obligația să își notifice clienții, în vederea efectuării plății ratelor scadente la contractele de asigurare direct la asigurați.

(4) Societatea INVEST CORP — BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. răspunde pentru îndeplinirea obligațiilor asumate prin contracte, anterior comunicării prezentei decizii.

Art. 2. — (1) Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere prealabilă adresată Autorității de Supraveghere Financiară, în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, și poate fi sesizată Curtea de Apel București în termen de 6 luni, conform Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Plângerea adresată Curții de Apel București nu suspendă, pe timpul soluționării acesteia, măsura dispusă, în conformitate cu prevederile art. 40 alin. (2) din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform prevederilor art. 9 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

p. Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Cornel Gheorghe Coca Constantinescu

București, 21 ianuarie 2015.
Nr. 84.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPOORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	920	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	60	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	550	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.600	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	252	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	600		55
8.	Colecția Legislația României	4	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2015 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

